

Golf Course-Audubon-scaled

Một Làng Già ở Mỹ

PHẦN I

THÚY MESSEGEE
POTOMAC, MD

Cuối năm 2021 tôi về hưu sau khi đã làm việc 31 năm ở công ty, nhận được một cái Rolex sau 25 năm, một đồng hồ Apple sau 30 năm, một đồng hồ grandfather clock treo tường, một đồng hồ để bàn bằng gỗ đổ sang cả quý phái, một đĩa bạc “ghi công” để trưng bày khoe khoang tại phòng khách. Mọi thứ đồ đoàn có trong kho mình đều thu tóm cả. Bây giờ thì về đi thôi!

Lúc này tôi mới nghĩ đến nơi ăn chốn ở trong giai đoạn mới của cuộc đời. Ngày xưa còn miệt mài cày bừa trả nợ nhà, nợ xe, nợ “con”, mình gồng mình vót lấy một căn nhà trong khu trường tốt, vượt cả khả năng tài chính, để rồi phải nhịn ăn nhịn mặc, còng lưng trả tiền nhà mút chỉ huyệt hơi. Nay con đã lớn, thôi thì nhường khu này lại cho những cặp vợ chồng trẻ đang nhắm nhía trường xịn cho con họ.

Làng Già

Người Việt khi nghe đến hai chữ “nhà già” thường giật mình kinh hãi và ác cảm với từ này. Họ nghĩ đến những nhà assisted living với những căn phòng nhỏ hẹp, chung đụng với một ông hay bà cụ khác màu da khác ngôn ngữ, đôi khi mất trí cứ gào lên: “Help! Help!” giữa đêm khuya. Hay những bữa ăn nhạt nhẽo không hợp khẩu vị, người phục vụ không nói tiếng Việt, tác trách lơ là, những ngày

cuối tuần ra ngồi phòng khách mòn mỏi ngắm trông những đứa con quá bận bịu chẳng thể ghé thăm v.v.

Thật ra thì có nhiều lứa tuổi già và nhiều cách sinh sống tuổi già. “Già mà còn trẻ” là già đủ để về hưu, hưởng bảo hiểm sức khỏe của chính phủ và lãnh tiền an sinh xã hội, nhưng vẫn sống vui sống khỏe. Già lão, già khụ là lứa tuổi không tự sinh sống được nữa, phải vào assisted living hay nursing home. Người tuy già nhưng vẫn trẻ trong tâm vẫn có thể tìm được môi trường thích hợp cho mình.

Tại nhiều tiểu bang từ lâu người ta đã quy hoạch những làng cho người tuy “già nhưng vẫn trẻ” này. Tại Arizona hay Florida nắng ấm quanh năm, có những

Leisure World Club House

làng Sun City, The Villages v.v. Ở Houston, Texas, thì có Làng Tre (Golden Bamboo I, II, III) nhằm phục vụ người Việt cao tuổi.

Leisure World of Maryland Corporation

Riêng tại tiểu bang Maryland của tôi thì có Leisure World. Nơi này đã được bắt đầu xây dựng từ thập niên 1960,

thoạt đầu nhắm vào giới công chức liên bang làm việc tại thủ đô W.D.C. Vì ra đời sớm nên nó giành được khu đất rộng 1,000 acres ngay trung tâm phố phường đông đúc ngày nay. Có đủ kiểu nhà cho từng hoàn cảnh: nhà trệt có vườn sau và garage, nhà townhome 2 tầng, nhà condo nằm trong cao ốc 10 tầng v.v. Ngày nay Leisure World có khoảng 6,000 căn cho

dân số hơn 9,000 người, từ lứa tuổi 50 đến...tuổi thọ Trời cho không giới hạn! Điều kiện để vào ở là ít nhất 55 tuổi, tuy nhiên nếu ông 55 mà bà 50 thì vẫn được phép vào ở cùng nhau. Còn nếu ông 55 mà bà mới 25 chẳng hạn thì chịu khó tìm chỗ khác. Con cái còn trẻ có thể bỏ tiền mua cho bố mẹ ở, nhưng chính chúng thì không được nhập cư.

Leisure World Garden Plot - Flowers

Leisure World Garden Plot - Vegetables

Tiện nghi

Leisure World có đủ các cơ sở sinh hoạt thường có ở những làng già khác như câu lạc bộ, nhà hàng (tôi đánh giá 4 sao), hồ bơi, rạp chiếu phim, thư viện, sân tennis, sân golf (được giải nhất của Audubon) v.v. Tuy nhiên khung cảnh tôi thích nhất là khuôn viên đầy cây cao bóng cả trồng từ nhiều chục năm nay, đủ loại hoa đua sắc thắm mùa xuân, những tàn lá xanh ngắt mùa hè, muôn màu cam đỏ vàng nâu mùa thu, và tuyết trắng xóa mùa đông rơi từng mảnh xuống cành cây trợ trụi như cảnh tiên.

Tình chòm xóm

Ngoài ra, điều làm tôi thích thú hơn cả khung cảnh thiên nhiên là tình chòm xóm. Từ ngày vào Leisure World tôi làm quen được với nhiều người bạn hơn cả 15 năm ở bên ngoài. Đôi khi mình

Leisure World picnic

không nhớ được tên hết tất cả mọi người, nhưng ai cũng nhớ tên con cún, con miu của nhau. Thúy là mommy của Babette, Susie là mommy của Dewey, Sarah là mommy của Cricket, Kim có Toby, Joan có Micky v.v. Khi nói chuyện về ai mà người khác không nhận ra, chỉ cần nói thêm “mommy của Daisy đó!” là người kia nhớ ngay “À

à, biết rồi!”

Hàng xóm ngày xưa ai cũng bận rộn cơm áo, gặp nhau chỉ quơ tay chào vội vã rồi mỗi người phóng xe đến sở cho kịp giờ. Xóm xưa của tôi là xóm người Do Thái. Phần đông họ đều giàu có khá giả nên tụ tập đông đúc ở vùng Potomac sang cả, chỉ có gia đình tôi “đèo bông” đến ở để con được học trường top trong khu

vực. Ngày Chủ Nhật, ngày lễ họ sinh hoạt trong cộng đồng giáo hội khăng khít với nhau nên chẳng quan tâm mở rộng vòng tay đón chào “kẻ lạ” như gia đình tôi đột nhập vào làng của họ. Mùa lễ Giáng Sinh họ không treo đèn như những gia đình Mỹ, nhà nào nhà nấy im lìm tối tăm vì họ theo đạo Do Thái ăn lễ Hanukkah chứ không mừng lễ Noel. Năm con gái tôi 13 tuổi nó được mời đi dự vô số các lễ bar mitzvah & bat mitzvah của bạn bè, đánh dấu ngày đứa trẻ đủ trưởng thành để chính thức được phép dự lễ tôn giáo của mình. Tôi học được rằng phong tục tặng quà bar mitzvah/bat mitzvah là cho ngân phiếu với số tiền chia đúng cho 9: \$18, \$27, \$45, \$90 v.v. Khi bà hàng xóm đối diện qua đời, tôi đi dự đám tang tại Synagogue mới biết người Do Thái để người chết nằm trong áo quan gỗ mộc không sơn phết gì cả. Ở đây suốt 15 năm mà tôi chẳng có ai là bạn thân.

Tại làng già Leisure World, phần đông cư dân đều đã về hưu nên có thì giờ chào hỏi nhau thân tình. Mỗi chiều Thứ Tư độ chục người xách ghế đến sân đậu xe của một bà trong xóm ngồi tán dóc với nhau. Sáng thứ 6 hẹn nhau ra Panera uống trà hay cà phê. Mỗi đầu tháng họp Wednesday Wine, BYOD

Leisure World swimming pool

(Bring Your Own Drink). Ông hàng xóm ở đối diện là dân làm đồ mộc tài tử, mỗi tuần ông trông coi xưởng mộc một ngày. Tôi lợi dụng khi nào có món đồ gì sút tay gãy gọng thì cứ vác sang để ngoài cổng nhà ông, dán một sticky note “Please!”. Vài hôm sau ông mang sang để tại garage nhà tôi, viết bên dưới note: “It’s ok now!”.

Hàng năm xóm tôi tổ chức BBQ tại vườn hoa trong xóm, bỏ flyer từng nhà mời đóng \$5 tham dự, xúm xít mua beef burger, turkey burgers, Impossible Burgers cho hợp khẩu vị và chế độ ăn uống của từng người. Các ông khiêng bàn ghế, nướng burgers. Các bà bày thức ăn, rau quả, các món tráng miệng. Mùa đông lễ Valentine thì làm potluck trong một phòng họp tại Câu lạc bộ, mỗi nhà mang một món ăn đến chung. Mùa thu làm tiệc tại lanai, ngồi trên cao nhìn xuống hồ bơi, có mái che nhưng vẫn không tường, trông trái mát mẻ.

Ngoài sinh hoạt xóm (Leisure World có 21 “xóm”, mỗi xóm khoảng một đến vài trăm nhà), người ta còn dự sinh hoạt chung của toàn khu: đi xem ciné miễn phí hàng tuần, chơi Scrabble, Poker, mạt chược, sáng tác, đọc sách & điểm sách, khiêu vũ, đan thêu, hội họa, nhiếp ảnh, vũ cầu, bơi lội, tập

dầm thoại các thứ tiếng, đi bộ chung từ 1 mile đến 3 miles, đi du lịch bằng xe bus sang tiểu bang khác v.v. Nếu vẫn ở tại chỗ khi về hưu thì vẫn có thể tham dự những sinh hoạt như trên, nhưng mỗi sinh hoạt ở một trung tâm khác nhau và mỗi bận phải đánh xe chạy ba quãng đồng, còn ở đây thì đi bộ thông thả 10-15 phút là đến.

Kết bạn, chia sẻ

Gữa những nhóm nhỏ cũng có sinh hoạt riêng cho cá nhân. Tuần rồi một bà hàng xóm gửi text bảo “*chiều Thứ Ba 3g sang nhà tôi, tôi sẽ dạy mấy bà chơi mạt chược. Từ ngày tôi tập chơi môn này thấy khả*

năng tập trung của mình tăng vọt đấy!” Sáng nay bà đối diện trước nhà text: “*Hôm nay tôi nhờ bột làm bánh mì cho cháu ngoại. Qua đây học làm với tôi!*” Bà ở đối diện sau nhà text: “*Đang làm cơm tối đãi con trai mà nhà hết trứng. Bà còn quả nào cho mượn vài quả?*” Cái tình hàng xóm tự nhiên đến độ có thể hỏi nhau muông đường, muông nước mấm thật tình hơn 40 năm sống ở Mỹ bây giờ tôi mới tìm lại được!

Đồng bệnh tương lân

Trong những buổi trà dư tửu hậu mọi người hay chia sẻ hỏi han nhau về các chứng bệnh già: đau

lưng, đau chân thì thoa bóp bằng gì, ban đêm làm sao ngủ được, giới thiệu cho nhau những bác sĩ giỏi về tim, thận, bệnh ngoài da v.v. những vấn đề không thi vị hào hứng gì cho lắm nhưng rất hữu ích ở “tuổi vàng” này. Có một buổi trời ấm áp, ngồi nhìn các bà mặc quần shorts ngồi chung quanh, tôi chợt nhận thấy ra rằng trong 8 bà thì đến 7 bà có một vết sẹo dài từ trên đầu gối xuống đến giữa ống chân. Chính hẳn: knee cap replacement - mổ đầu gối! Tự nhủ thầm: “*Tương lai của mình đây! Chị trước em sau!*”

Cũng có thành phần già lão không còn tham dự sinh hoạt bên ngoài được nữa mà chỉ sống khép kín trong nhà, có người đến chăm sóc mỗi ngày. Những ngày nắng ấm mới thấy các cụ già đẩy xe chậm chậm đi ra đường, có một người trẻ đỡ, vịn một bên. Đến một lúc nào đó sức khỏe suy sụp hẳn thì con cháu lại chuyển ông hay bà vào assisted living, nhà bán sang người khác. Cũng có người đau bệnh rồi mất ngay tại trong làng. Chứng kiến trước mắt những biến chuyển không tránh được của cuộc đời cũng là một cách để mình tập hướng về “tương lai” một cách tỉnh táo.

(Ảnh do tác giả cung cấp)

Leisure World restaurant

Mời xem tiếp phần II
vào kỳ tới